

УДК 342.922

DOI https://doi.org/10.32782/galician_studies/law-2023-2-7

ПРАВОВА ПРИРОДА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА В ДОКТРИНІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Мельник Тетяна Миколаївна,

викладач юридичних дисциплін

Галицького фахового коледжу імені В'ячеслава Чорновола

ORCID ID: 0009-0001-3009-0014

Стаття присвячена дослідженню правової природи юридичних осіб публічного права в доктрині адміністративного права України. Розглядаються законодавче закріплення та тенденції наукових досліджень щодо поняття «юридичні особи публічного права». Аналізуються ознаки юридичних осіб, які детермінують статус юридичної особи публічного права. Порівнюється «юридична особа публічного права» та «юридична особа приватного права» на основі таких критеріїв: мети/цілей діяльності; правового режиму майна; правоздатності; наявності/відсутності можливості видавати нормативно-правові акти; способу утворення; переліку організаційно-правових форм тощо.

Порушується питання компетенції юридичної особи публічного права, під якою варто розуміти елемент її адміністративно-правового статусу, який окреслюється спеціальними публічними правовими нормами, включає в себе повноваження (права/обов'язки), предмет відання та сферу діяльності. Компетенція юридичної особи публічного права безпосередньо залежить від її організаційно-правової форми.

Для кращого розуміння правової природи юридичних осіб публічного права досліджуються поняття «адміністративно-правовий статус», «повноваження» та «права й обов'язки». Робиться наголос на тому, що однаковий підхід щодо конструкції кращого застосовування – права й обов'язки, повноваження – немає. Зазвичай термін «повноваження» уживається для окреслення владних прав/обов'язків органів державної чи муніципальної влади, решти суб'єктів делегованих повноважень. Тоді як щодо юридичних осіб приватного права вживається термін «права й обов'язки».

Автор доходить висновку, що правова природа юридичної особи публічного права в доктрині адміністративного права безпосередньо залежить від її ознак, її компетенції й адміністративно-правового статусу. Юридичною особою публічного права виступає організація, яка, на відміну від юридичної особи приватного права, створюється відповідно до норм публічного права та на підставі розпорядчого документа Глави держави – Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування/ муніципального органу з метою виконання функцій держави та/або місцевого самоврядування.

Ключові слова: юридична особа, юридична особа приватного права, юридична особа публічного права, компетенція, правовий статус, ознаки юридичної особи приватного права, орган державної влади, адміністративно-правовий статус, публічно-правова сфера, публічно-правові утворення, публічне право, правоздатність, повноваження, права та обов'язки.

Melnyk Tetiana. Legal nature of legal entities under public law in the doctrine of administrative law of Ukraine

The article is devoted to the study of the legal nature of public law legal entities in the doctrine of administrative law of Ukraine. The legislative consolidation and trends of scientific research regarding the concept of “legal entities under public law” are considered. The characteristics of legal entities that determine the status of a legal entity under public law are analyzed. A “legal entity under public law” and a “legal entity under private law” are compared based on the following criteria: purpose/goals of activity; legal regime of property; legal capacity; the presence/absence of the possibility to issue normative legal acts; method of formation; list of organizational and legal forms, etc.

The issue of the competence of a legal entity under public law is raised, which should be understood as an element of its administrative-legal status, which is outlined by special public legal norms, includes powers (rights/obligations), subject matter and sphere of activity. The competence of a legal entity under public law directly depends on its organizational and legal form.

For a better understanding of the legal nature of legal entities under public law, the concept of “administrative-legal status”, “powers” and “rights and obligations” is studied. Emphasis is placed on the fact that there is no unanimous approach to the construction of better application – rights and duties, powers. Usually, the term “powers” is used to outline the power rights/obligations of state or municipal authorities, other subjects of delegated powers. Whereas the term “rights and obligations” is applied to legal entities under private law.

The author comes to the conclusion that the legal nature of a legal entity of public law in the doctrine of administrative law directly depends on its features, its competence and administrative-legal status. A legal entity of public

law is an organization that, unlike a legal entity of private law, is created in accordance with the norms of public law and on the basis of an administrative document of the Head of State/President of Ukraine, a state authority, an authority of the Autonomous Republic of Crimea, a local self-government authority/municipal authority for the purpose of performing the functions of the state and/or local self-government.

Key words: *legal entity, legal entity under private law, legal entity under public law, competence, legal status, characteristics of a legal entity under private law, state authority, administrative legal status, public legal sphere, public legal entities, public law, legal capacity, authority, rights and obligations.*

Сучасна доктрина українського адміністративного права охоплює нормативне врегулювання діяльності як юридичних осіб публічного права, так і приватного. Водночас перші посідають чільне місце в адміністративному праві та все частіше стають предметом наукових дискусій/досліджень, що пов'язано з наявністю цілої низки законодавчих прогалин/недосконалостей. І хоч саме поняття «юридична особа» походить із доктрини цивільного права, проте натеper воно міцно ввійшло в систему публічного права, зокрема й в адміністративне право.

Що стосується дослідження юридичних осіб публічного права, то варто зазначити, що з кожним роком зростає кількість комплексних наукових досліджень. До даної проблематики звертались: С.Н. Братусь, А.В. Венедиктов, Л.О. Волкова, Ю.А. Дорохіна, О.Ю. Дубинський, Т.Є. Кагановська, Н.Є. Кантор, Т.О. Коломоєць, Т.А. Лахтіна, О.А. Ломакіна, Р.А. Майданик, Н.І. Мірошникова, А.О. Москаленко, О.В. Олькіна, О.О. Первомайський, О.О. Посикалюк, Є.І. Фролова, Г.Ф. Шершеневич, В.Є. Чиркін, О.Ю. Усков та інші. На особливу увагу заслуговує дисертаційне дослідження А.О. Москаленко на тему «Адміністративно-правове регулювання статусу юридичних осіб публічного права» (Одеса, 2022 р.), у якому авторка визначила правові та теоретичні засади регулювання статусу юридичних осіб публічного права, особливості їхнього адміністративно-правового статусу та надала пропозиції стосовно вдосконалення механізму його адміністративно-правового регулювання [1].

Уперше в українському законодавстві розподіл юридичних осіб на приватні та публічні здійснив законотворець у ст. 81 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), у ч. 2 якої зазначено: «Юридичні особи, залежно від порядку їх створення, поділяються на юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права» [2].

П. 1 ст. 4 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» теж містить поняття юридичних осіб публічного права, а саме вказує: «Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади є юридичними особами публічного права» [3]. Отже, натеper немає легального трактування юридичної особи публічного права.

О.В. Олькіна, посилаючись на думку інших науковців, розгорнуто тлумачить юридичну особу публічного права: «це визнане публічною владою в цій якості матеріальне та публічно-правове некомерційне утворення, що виступає у правовідносинах у різних організаційно-правових формах з метою загального добра шляхом законного застосування публічної влади, співробітництва з нею, тиску на неї, що має ідентифікуючі ознаки, володіє майном, правами й обов'язками й несе відповідальність за свої правові акти й дії» [4, с. 70].

А.О. Москаленко зазначає, що «юридична особа публічного права – це організація, яку утворено на підставі розпорядчого акта Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки (далі – АР) Крим або органу місцевого самоврядування відповідно до норм публічного права з метою виконання переважно функцій держави або місцевого самоврядування» [5, с. 58].

Вбачається за доречне на підставі наукових позицій/трактувань юридичної особи публічного права, вивести ознаки, які їй притаманні. Отже, юридична особа публічного права:

- завжди створюється та діє на основі визначеного правового акта/актів;
- є носієм прав/обов'язків публічного характеру;
- за своїм походженням є публічно-правовим утворенням;
- наділена чинним законодавством України владними повноваженнями державної влади;
- на неї покладається особливе завдання, а саме: реалізовувати не просто загальні інтереси, а інтереси всього суспільства;
- володіє майном, яке використовується не для отримання прибутку, а для реалізації її повноважень/компетенцій;
- створюється в особливому порядку на основі визнання вже існуючим державним органом або в розпорядчому порядку;
- відповідальність такої особи має публічно-правовий характер.

Окрім того, Р.В. Сабодаш до ознак юридичних осіб публічного права відносить ще й такі:

- вони створюються розпорядженнями Глави держави/Президента України, органу влади АР Крим, органу державної влади, органу місцевого самоврядування/муніципального органу;
- метою їх створення виступає задоволення інтересів держави/територіальної громади;
- вони виконують завдання, які покладає на них державний/публічний орган, що ухвалив рішення про їх створення;
- вони перебувають як в організаційній, так і в інституційній залежності від Глави України, органу влади АР Крим, органу державної влади, органу місцевого самоврядування [6, с. 125].

Л.О. Волкова до юридичних осіб публічного права відносить:

- 1) державні/комунальні підприємства/установи;
- 2) публічно-правові утворення зі статусом юридичної особи;
- 3) другі юридичні особи, які перебувають в організаційній та інституційній залежності від усякого публічно-правового утворення або/та іншої юридичної особи публічного права [7, с. 35].

Уважаємо, що вищевказаний перелік є далеко не повним, адже в ньому не знаходимо ні держави, ні державних/муніципальних органів, на які законодавець покладає владні повноваження публічного характеру.

Наприклад, О.Ф. Скакун до некомерційних/публічних юридичних осіб відносить ті структури, діяльність яких спрямовується на задоволення соціальних, побутових, культурних, управлінських і організаційних потреб і реалізовується коштом державного бюджету та/або бюджету громадських організацій, добровільних пожертвувань/внесків. До них правознавець відносить:

- державні установи/органи;
- державні/комунальні підприємства;
- споживчі кооперативи;
- релігійні/громадські організації;
- благодійні фонди/об'єднання тощо [8, с. 359–361].

Під час розгляду правової природи юридичних осіб публічного права в адміністративній науці не можна залишити поза увагою юридичні особи приватного права, адже саме розмежування з ними дає краще зрозуміти правову природу перших. У порівнянні «юридичної особи публічного права» та «юридичної особи приватного права» варто брати до уваги такі критерії: мету/цілі діяльності; правовий режим майна; правоздатність; наявність/відсутність можливості видавати нормативно-правові акти; способи утворення; перелік організаційно-правових форм тощо.

Варто наголосити, що перелік вищезазначених критеріїв не є вичерпним. Деякі з них пропонуємо коротко розглянути.

На відміну від юридичної особи приватного права, у юридичної особи публічного права зовсім інше призначення, яке полягає в реалізації «не приватного інтересу, не в підприємницькій діяльності, а в розв'язанні завдань і досягненні цілей публічного характеру», адже створюється вона «з метою виконання покладених на неї Конституцією України й законами публічних завдань і задоволення публічних інтересів» [5, с. 57–58].

Що ж до порядку утворення юридичної особи публічного/приватного права, то тут важливим моментом виступає те, що юридичну особу публічного права не може заснувати/створити фізична особа, чого не можна сказати про юридичну особу приватного права. Першу своїм розпорядчим актом може створити виключно суб'єкт владних повноважень: Президент України; орган державної влади; орган влади АР Крим; орган місцевого самоврядування/ муніципальний орган. Тоді як юридичні особи приватного права створюються на підставі приватно-правового акта для досягнення приватних цілей особи/осіб.

Суттєвою ознакою, яка розмежовує юридичні особи публічного та приватного права, виступає правоздатність. Так, для юридичної особи публічного права вона є спеціальною, тобто такою, яка породжує в цієї особи такі права й обов'язки, які відповідають її цілям/завданням діяльності. Обсяг такої спеціальної правоздатності юридичної особи публічного права визначається у спеціальних нормативно-правових актах, а також засновницьких документах цієї особи.

Не можна оминати увагою й майно, яким користується юридична особа. Адже, коли йдеться про юридичних осіб публічного права, то майно, яке їм передається, є державною/комунальною власністю та надається їм для забезпечення їхньої діяльності. Це майно не може бути передане/вилучене іншим органам державної влади/органам місцевого самоврядування. «За юридичними особами приватного

права майно зазвичай закріплюється на праві власності, що зумовлює можливість для органів управління такою юридичною особою більш широко та самостійно використовувати речові права» [9, с. 33].

Ще однією ознакою, яка розмежовує ці дві юридичні особи, виступає наявність владних повноважень. Так, ними наділені юридичні особи публічного права, що й породжує в них право видавати нормативно-правові акти, що є обов'язковими до виконання третіми особами. Тоді як юридичні особи приватного права такими повноваженнями не володіють, а отже, не мають права видавати нормативно-правові акти.

Правовий статус юридичних осіб публічного права насамперед визначається Основним законом держави, що відповідно породжує можливість виділити суб'єктів, правовий статус яких чітко регламентує Конституція України. До них законодавець відносить: центральні органи державної виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, суди, органи місцевого самоврядування, Конституційний Суд України [10].

Вбачається за доцільне звернути увагу й на той факт, що, наприклад, парламент України виступає єдиним органом законодавчої влади, проте не має закріпленого статусу юридичної особи публічного права. Це впливає із Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» [11], а також на це вказує відсутність відповідних відомостей про статус Верховної Ради України в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців і громадських формувань [12]. Така ж ситуація склалася й з Офісом Президента України, який є постійно діючим допоміжним органом, утвореним Главою держави [13] й урядом України, що є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

У дослідженні правової природи юридичної особи публічного права варто обов'язково згадати про її адміністративно-правовий статус, адже правовий статус має суттєве прикладне значення, оскільки відображає у правових відносинах положення конкретного суб'єкта, окреслює коло його діяльності та визначає обсяг його можливостей. Підтримуємо думку щодо цього А.В. Панчишина, який зазначає, що правовим статусом виступає універсальна, багатоаспектна, комплексна категорія, яка наділена чіткою сталою внутрішньою побудовою та встановлює принципи та характер взаємодії суб'єктів суспільних відносин один з одним, а також через установавання прав/обов'язків та гарантій їх реалізації визначає місце суб'єкта в системі правових відносин [14, с. 95].

Убачається за доцільне зауважити, що юридичні особи публічного права за своїм правовим статусом є публічно-правовими утвореннями, оскільки на них покладається особливе цільове призначення – реалізація публічних інтересів. Звідси впливає, що юридичні особи публічного права є носіями прав/обов'язків саме публічного характеру. Попри це, якщо вони беруть участь у цивільних правовідносинах, то водночас вони наділяються правами/обов'язками приватно-правового характеру, хоч права й обов'язки першої групи мають визначальне значення [15, с. 101].

Науковці-адміністративісти П.С. Лютіков і Т.О. Коломєць вважають, що дещо специфічним для публічно-правової/адміністративно-правової сфери має бути розуміння юридичної особи. Учені переконані, що розподіл юридичних осіб на приватних і публічних дозволяє не лише з'ясувати їхній зв'язок із державою, але й ту чи іншу юридичну особу наділити владними повноваженнями [16, с. 75–76].

Підтримуємо думку А.О. Москаленко, яка переконана, що «під час розмежування юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права варто не тільки звертати увагу на законодавчо закріплені критерії, але і визначати функціональне призначення суб'єкта та характер прав і обов'язків, якими його наділено, оскільки саме вони найбільше характеризують їхню особливу (відмінну від юридичних осіб приватного права) правову природу. Категорією, яка би найбільш комплексно відобразила такі особливості юридичної особи публічного права, на нашу думку, є компетенція» [17, с. 490].

У дослідженні компетенції юридичних осіб публічного права варто звернутися до розгляду такого елементу компетенції, як права й обов'язки/повноваження. Тут одразу ж зазначимо, що одностайного підходу до конструкції кращого застосування – права й обов'язки/повноваження – немає. Зазвичай термін «повноваження» уживається для окреслення владних прав/обов'язків органів державної/муніципальної влади, решти суб'єктів делегованих повноважень. Тоді як до юридичних осіб приватного права застосовується термін «права й обов'язки».

Зауважимо, що трактувань поняття «компетенція» у юридичній науці є досить багато. Проте ми підтримуємо думку Т.О. Мацелик, яка вважає, що «компетенція органів публічної адміністрації – це елемент їхнього адміністративно-правового статусу, який є правовим засобом здійснення функцій органів публічної адміністрації, вона встановлюється нормативно-правовими актами, має суворо визначені межі та забезпечує самостійність органів публічної адміністрації в організаційному та функціональному відношенні» [18, с. 80].

Компетенція юридичних осіб публічного права залежить суто від їхньої організаційно-правової форми. Хочемо звернути увагу, що чинне законодавство натепер не містить вичерпного переліку видів юридичних осіб публічного права. Якщо проаналізувати положення національного класифікатора ДК 002:2004 «Класифікація організаційно-правових форм господарювання», то до приблизного переліку юридичних осіб публічного права можна віднести:

- 1) органи державної влади, органи місцевого самоврядування;
- 2) державні/комунальні організації (установи/заклади);
- 3) державні, казенні, комунальні підприємства [30].

Отже, ми дійшли висновку, що, беручи до уваги розмаїття можливих форм юридичних осіб публічного права, особливістю сфери їхньої діяльності виступає галузь публічного права (з одного боку) та визначена сфера господарювання (транспортна/енергетична тощо), у якій монопольне становище посідає така юридична особа публічного права (з іншого боку).

Отже, під компетенцією юридичної особи публічного права треба розуміти елемент її адміністративно-правового статусу, який окреслюється спеціальними публічними правовими нормами, включає в себе повноваження (права/обов'язки) та предмет відання/сферу діяльності. Компетенція юридичної особи публічного права напряду залежить від її організаційно-правової форми.

На завершення варто підсумувати, що правова природа юридичної особи публічного права в доктрині адміністративного права безпосередньо залежить від її ознак, її компетенції й адміністративно-правового статусу. Юридичною особою публічного права виступає організація, яка, на відміну від юридичної особи приватного права, створюється відповідно до норм публічного права та на підставі розпорядчого документа Глави держави/Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування/муніципального органу з метою виконання функцій держави та/або місцевого самоврядування.

Література:

1. Москаленко А.О. Адміністративно-правове регулювання статусу юридичних осіб публічного права : дис. ... докт. філос. : 081. Одеса, 2022. 253 с.
2. Цивільний кодекс України : Закон від 16 січня 2003 р. № 435–IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № № 40–44. Ст. 356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.
3. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011 р. № 3166–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст. 385. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#top>.
4. Олькіна О.В. Конституціоналізація поняття «юридична особа публічного права». *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 4. С. 69–71. URL: http://pap.in.ua/4_2014/17.pdf.
5. Москаленко А.О. Юридичні особи публічного права: змістово-понятійна характеристика. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2021. № 51. С. 56–59. URL: <https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc51/13.pdf>.
6. Сабодаш Р.Б. Проблеми відповідальності юридичних осіб публічного права за невиконання грошових зобов'язань. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2013. Вип. 32. С. 124–134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apvchzu_2013_32_16.
7. Волкова Л.О. Юридичні особи публічного права: історія і сучасність. *Право і суспільство*. 2016. № 2. Ч. 3. С. 32–38. URL: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/2_2016/part_3/7.pdf.
8. Скакун О.Ф. Теорія держави і права. Харків, 2001. 656 с.
9. Зубар В.М. Співвідношення понять «юридична особа публічного права» та «юридична особа приватного права». *Актуальні проблеми держави і права*. 2008. С. 30–33. URL: <http://www.apdp.in.ua/v41/06.pdf>.
10. Конституція України. Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 11. Ст. 143. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
11. Про Регламент Верховної Ради України : Закон України від 10 лютого 2010 р. № 1861–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № № 14–17. Ст. 133. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>.
12. Безкоштовний пошук відомостей у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. *Міністерство юстиції України* : офіційний вебсайт. URL: <https://usr.minjust.gov.ua/content/free-search>
13. Положення про Офіс Президента України, затверджено Указом Президента України від 25 червня 2019 р. № 436/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/2019#Text>.
14. Панчишин А.В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 95–98. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/23529/24-Panchyshyn.pdf?sequence=1>.

15. Парасюк В.М. Механізм застосування цивільно-правової відповідальності до юридичних осіб публічного права. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 2. Т. 1. С. 99–104.

16. Коломоєць Т.О. Юридичні особи як суб'єкти адміністративного права: питання генезису дослідження у вітчизняній адміністративно-правовій доктрині. *Вісник Запорізького національного університету*. 2010. № 3. С. 73–76.

17. Москаленко А.О. Компетенція як ознака ідентифікації адміністративно-правового статусу юридичних осіб публічного права. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 11. С. 489–492. URL: http://www.lsej.org.ua/11_2021/127.pdf.

18. Мацелик Т.О. Компетенція органів публічної адміністрації: поняття та структурні елементи. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія «Юридичні науки». 2010. № 2. С. 76–83. URL: <https://web.znu.edu.ua/herald/issues/2010/Ur-2-2010/076-83.pdf>.

References:

1. Moskalenko A.O. (2022). *Administrativno-pravove rehulyuvannya statusu yurydychnykh osib publichnoho prava* : dys. ... doktor filosofiyi : 081 Pravo [Administrative and legal regulation of the status of legal entities under public law : diss. ... doctor of philosophy : 081 Law]. Odesa. 253 p. Retrieved from: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/22335/%d0%94%d0%b8%d1%81%d0%b5%d1%80%d1%82%d0%b0%d1%86%d1%96%d1%8f%20%d0%9c%d0%be%d1%81%d0%ba%d0%b0%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d0%ba%d0%be%20%d0%90.%d0%9e%2015.55.40.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [in Ukrainian].
2. Verkhovna Rada of Ukrain (2003). *Tsyvilnyy kodeks Ukrayiny vid 16.01.2003 № 435–IV* [Civil Code of Ukraine dated January 16, 2003 № 435–IV]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> [in Ukrainian].
3. Verkhovna Rada of Ukraine (2011). *Pro tsentralni orhany vykonavchoyi vlady: Zakon Ukrayiny vid 17 bereznya 2011 roku № 3166–VI* [On central bodies of executive power: Law of Ukraine dated March 17, 2011 № 3166–VI]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#top> [in Ukrainian].
4. Olkina O.V. (2014). Konstytutsionalizatsiya ponyattya “yurydychna osoba publichnoho prava” [Constitutionalization of the concept of “legal entity of public law”]. *Comparative and analytical law*. № 4. P. 69–71. Retrieved from: http://pap.in.ua/4_2014/17.pdf [in Ukrainian].
5. Moskalenko A.O. (2021). Yurydychni osoby publichnoho prava: zmistovo-ponyatiyna kharakterystyka [Legal entities under public law: substantive and conceptual characteristics]. *Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series “Jurisprudence”*. № 51. P. 56–59. Retrieved from: <https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc51/13.pdf> [in Ukrainian].
6. Sabodash R.B. (2013). Problemy vidpovidalnosti yurydychnykh osib publichnoho prava za nevykonannya hroshovykh zobov'язan [Problems of liability of legal entities under public law for non-fulfillment of monetary obligations]. *Aktualni problemy vdoshkonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy*. № 32. P. 124–134. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apvchzu_2013_32_16 [in Ukrainian].
7. Volkova L.O. (2016). Yurydychni osoby publichnoho prava: istoriya i suchasnist [Legal entities under public law: history and modernity]. *Law and society*. № 2. Part 3. P. 32–38. Retrieved from: http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/2_2016/part_3/7.pdf [in Ukrainian].
8. Skakun O.F. (2001). *Teoriya derzhavy i prava* [Theory of the state and law]. Kharkiv. 656 p. [in Ukrainian].
9. Zubar V.M. (2008). Spivvidnoshennya ponyat “yurydychna osoba publichnoho prava” ta “yurydychna osoba pryvatnoho prava” [Correlation of the concepts “legal entity under public law” and “legal entity under private law”]. *Actual problems of state and law*. P. 30–33. Retrieved from: <http://www.apdp.in.ua/v41/06.pdf> [in Ukrainian].
10. Verkhovna Rada of Ukraine (2016). *Konstytutsiia Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. № 254к/96-BP (u redaktsii vid 30 veresnia 2016 r.)* [Constitution of Ukraine: Law of Ukraine of June 28, 1996 № 254к/96-BP (in the edition of September 30, 2016)]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вп#Text> [in Ukrainian].
11. Verkhovna Rada of Ukraine (2010). *Pro Rehlament Verkhovnoyi Rady Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 10.02.2010 r. № 1861–VI* [About the Regulations of the Verkhovna Rada of Ukraine: Law of Ukraine dated February 10, 2010 № 1861–VI]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text> [in Ukrainian].
12. Ministerstvo yustytzii Ukrainy. *Bezkoshtovnyy poshuk vidomostey u Yedynomu derzhavnomu reyestri yurydychnykh osib, fizychnykh osib-pidpryyemstiv ta hromadskykh formuvan* [Free search of information in the Unified State Register of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Organizations]. Retrieved from: <https://usr.minjust.gov.ua/content/free-search> [in Ukrainian].
13. Prezydent Ukrainy (2019). *Polozhennya pro Ofis Prezydenta Ukrayiny : zatverdzheno Ukazom Prezydenta Ukrainy vid 25 chervnya 2019 r. № 436/2019* [Regulations on the Office of the President of Ukraine: approved by Decree of the President of Ukraine dated June 25, 2019 № 436/2019]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/2019#Text> [in Ukrainian].
14. Panchyshyn A.V. (2010). Ponyattya, oznaky ta struktura katehoriyi “pravovyy status” [Concept, signs and structure of the category “legal status”]. *Journal of Kyiv University of Law*. № 2. P. 95–98. Retrieved from: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/23529/24-Panchyshyn.pdf?sequence=1> [in Ukrainian].

15. Parasyuk V.M. (2019). Mekhanizm zastosuvannya tsyvilno-pravovoyi vidpovidalnosti do yurydychnykh osib publichnoho prava [The mechanism of application of civil liability to legal entities under public law]. *Scientific Bulletin of Public and Private Law*. № 2. T. 1. P. 99–104. DOI: 10.32844/2618-1258.2019.2-1.16 [in Ukrainian].

16. Kolomoiets T.O. (2010). Yurydychni osoby yak subiekty administratyvnoho prava: pytannya henezysu doslidzhennya u vitchyznanyiy administratyvno-pravoviy doktryni [Legal entities as subjects of administrative law: the question of the genesis of research in the domestic administrative-legal doctrine]. *Bulletin of Zaporizhzhya National University*. № 3. P. 73–76 [in Ukrainian].

17. Moskalenko A.O. (2021). Kompetentsiya yak oznaka identyfikatsiyi administratyvno-pravovoho statusu yurydychnykh osib publichnoho prava [Competence as a sign of identification of the administrative-legal status of legal entities under public law]. *Legal Scientific Electronic Journal*. № 11. P. 489–492. Retrieved from: http://www.lsej.org.ua/11_2021/127.pdf [in Ukrainian].

18. Matselyk T.O. (2010). Kompetentsiya orhaniv publichnoyi administratsiyi: ponyattya ta strukturni elementy [Competence of public administration bodies: concepts and structural elements]. *Bulletin of Zaporizhzhya National University: Law Science*. № 2. P. 76–83. Retrieved from: <https://web.znu.edu.ua/herald/issues/2010/Ur-2-2010/076-83.pdf> [in Ukrainian].